

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gersdorf

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z powództwa B. M.

przeciwko Zarządowi Nieruchomości Komunalnych [...]

o przywrócenie do pracy ewentualnie odszkodowanie, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy oraz ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 kwietnia 2010 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 stycznia 2010 r.,

oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 325 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Powód B. M. w sprawie przeciwko Zarządowi Nieruchomości Komunalnych wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 stycznia 2010 r., którym odrzucono jego skargę kasacyjną odnoszącą się do wyroku tego Sądu z dnia 6 października 2009 r. oraz do postanowień Sądu Okręgowego z dnia 6 października 2009 r. w sprawach VII Pz

47/09 i VII Pz 48/09. Skarga kasacyjna powoda została odrzucona między innymi z tego powodu, że wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana przez powoda zarówno w apelacji jak i w samej skardze była niższa niż 10.000 zł. Powód w obu tych pismach oznaczył ją na 9.800 zł.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości prawem przewidzianej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zawarta w zażaleniu polemika skarżącego z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego sprowadza się głównie do stwierdzenia, że skarżący, wbrew temu co podniósł Sąd, wskazał w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu sporu na kwotę 28.000 zł, która została w ten sposób oznaczona przez Sąd pierwszej instancji. Godzi się zauważyć, iż takie działanie powoda należy kwalifikować jako celowe wprowadzanie w błąd Sądu Najwyższego, twierdzenia powoda mijają się bowiem całkowicie ze stanem, który wynika z akt sprawy. Nie ulega żadnej wątpliwości, że zarówno w apelacji, jak i w skardze kasacyjnej sam powód oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 9.800 zł. Niezależnie od tego, że wartość ta jest w istocie błędna, to powód jako wnoszący skargę, który jej nie sprostował w otwartym dla wniesienia skargi kasacyjnej terminie ponosi wszystkie skutki prawne dokonanej czynności (tak również postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 1999 r., III CZ 135/99, LEX nr 528190 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2005 r., I PZ 24/04, niepubl.). W związku z powyższym należało stwierdzić, że orzeczenie Sądu Okręgowego o odrzuceniu skargi było prawidłowe, w myśl bowiem art. 398² § 1 k.p.c. niedopuszczalna jest skarga kasacyjna w sprawach o prawa majątkowe z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10.000 zł. Wobec powyższego odnoszenie się do pozostałych zarzutów skarżącego jest zbędne.

Z tych względów na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c.